

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, De Oratione
Mentali Et Mysteriorvm Vitae D.N. Iesv Christi &
benedictae Matris eius meditatione**

Arias, Francisco

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. VII. Quòd exercitio præsentiæ diuinæ, lætitia & consolatio spiritualis
obtineatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48934)

DE PRÆSENT. DEI. 39

Principis famulus nulla alia re commodius in officio continetur, ut honeste, compositè & modestè se gerat, quàm si intelligat se à Domino suo videri, ac sedulo etiã obseruari: sic nullo alio modo seruus Dei efficacius in consuetis pietatis functionibus retineri poterit, quàm si meminerit se in conspectu Dei versari. Sicut astra cœlestia à sole præsentè, in quem obuersa sunt, omnem splendorem mutuatur, quo in se fulgeant, & alijs fulgorem subministrent, atque adeo in terris suum effectum habeant. Sic homines iusti & pii, qui instar stellarum in Ecclesia Dei collucet, ex continuo Dei, quem præsentè oculis mentis cernunt, conspectu lumine diuino illustantur, omniumque virtutum verarum solidarumque splendorem etiã communicant alijs. Quare merito dixit Sapiens: *Beatus vir, qui in sapientia morabitur, & in sensu cogitabit Eccl. 14. circumspeditionem Dei.*

CAPVT VII.

Quod exercitio præsentia diuina letitia & consolatio spiritalis obtineatur.

AD continuandum vitæ spiritalis *Tract. 5. p. 27*
cursum non exiguum momentum c. 13 & 14.
ha

habet, gaudium spirituale, ut alibi
 sius docuimus: quod ab omnibus De-
 seruis maiorem in modum experitur,
 & in summo pretio habetur. Hoc ver-
 tam salutare & spiritale bonum imp-
 mis sancto diuinæ præsentia exercetur
 & comparatur & conseruatur. Quod
 admodum enim qui magnum aliquid
 discrimen fortunarum, vitæ & salutis
 vehementer recreatur, si spectat
 se offerat illi quispiam, à quo tantum
 crimine eximi possit; similiter, illi
 qui audit & cognoscit vocem mag-
 amici, quem annis multis non vidit,
 magna lætitia perfunditur, si eum
 videre queat: sic anima serui Dei
 cogitat, quantis in hoc exilio circum-
 septa sit periculis atque ærumnis, si
 oculos mentis conuerterit in Deum
 immensa bonitate præditum, animam
 uerteritque eum sibi præsentem
 stete, paratissimum ad porrigendum
 auxilium ut ex suis ærumnis emer-
 mirificè lætatur, & exultat, & magis
 consolatione per sanctas diuinæ ma-
 xationis voces cor suum affici sentit.

Rex Iosias, quoniam populum
 multis beneficijs affecerat, & cultum
 diuinum impensè promouerat, uir
 dissimam nominis sui apud poster-

DE PRAESENTIA DEI. 41

Reliquit memoriam. Memoria Iofia, in c. 49
quit Ecclesiasticus, in compositione odoris
facta opus pigmentarii. In omni ore quasi mel
indulcabitur eius memoria, & vt musica in
conuiuio vini S. Bernardus de se confite- Serm. 14. in
tur, cum primùm in religionem esset Cant.
ingressus, se vel solo conspectu ma-
gnorum virorum spiritualium, vel etiã
recordatione eorundem, si fortè lon-
gius abfuisset, vel vita defuncti esset
tantoperè exultasse, vt mens quidem
omni deuotionis suauitate comple-
tur, oculi verò à lachrymis se contine-
re non possent. Si igitur aspectus vel
memoria hominis iusti tanto gaudio
aliquem perfundit, eò quòd videatur
sibi videre virtutes, & dona cœlestia,
quibus ille fuit à Deo ornatus, quid
non faciet spiritualis intuitus, & recor-
datio Dei, qua anima contemplatur in
eo infinitam bonitatem & pulchritu-
dinem, aliasque perfectiones? Quod
non gaudium, quam non consolatio-
nem, & intimam deuotionis suauita-
tem serui Dei anima plenis buccis
hauriret?

Commemorat Simeon Metaphra-
stes, S. Gregorium Episcopum Agri-
gentinum in Sicilia, dum esset adole-
scens, profectum Hierosolymam, vt

ve-

veneraretur loca sancta, ac tempore
 Quadragesimæ secessisse in quod-
 dam Palestinæ monasterium, ibique
 vidisse monachos rara in Deum reli-
 gione præditos, quorum alij in di-
 narum rerum commentatione artem
 in altum attollerentur, alij fontes
 chrymarum inter precandum effusa-
 rent, atque in vitæ puritate, morum
 que honestate viderentur angelici
 bus exemplis iuuenis per motus
 pudore ingenti suffundi, abijcere
 amarè superioris vitæ suæ errata
 plorare. Præfectus monasterio
 animaduertens ex vultu eiusdem
 rorem, existimansque id euenisse,
 longius à patria, amicis que abesse
 iuncto sibi alio monacho, remota
 bitris sic affari cœpit dictum Grego-
 Fili, ne animum nimio mœrore
 ruas, confide in Deo, breui patebit
 ditus in solum natale. Sed respondit
 adolescens: *Nam ea causa mei me
 quod longè absim à conspectu meorum
 enim presentis ubique Dei contemplatione
 illum remouendum mihi satis est: dum
 cogito me continuò in eius versari conspectu
 satis solatij accipio: id verò vnum me
 tristat, quod hactenus non inueniui
 homine Christiano, & verè pio*

DE PRAESENTIA DEI. 43

Hoc responso accepto, Patres ab eo digressi sunt, arbitrati non indigere eum sua consolatione, quandoquidem tali exercitationi deditus tam perfectus sit, ut possit etiam solari alios.

Iudas Machabæus, rei bellicæ gloria *2. Mach. 13.* clarus, cum milite suo prælium initurus, quoniam Deum præsentem contemplabatur, tanto cum gaudio & alacritate in hostem ruebat, ut quamvis pauci, quam plurimos opprimerent. Vnde Scriptura sic loquitur: *Iudas, & qui cum eo erant, inuocato Deo, per orationes congressi sunt: manu quidem pugnantes, sed Dominum cordibus orantes prostrauerunt: non minus triginta quinque millia, præsentia Dei magnifice delectati.*

Hæc & alia præstantissima sunt huius diuini exercitij emolumenta, hi sunt admirandi fructus, quos in animis producit viua numinis diuini præsentis consideratio. Coætur ergo seruus Dei hoc exercitium vsurpare quouis tempore & loco. Quoties & noctu euigilabit illic oculos sustollat ad contemplandam præsentem diuinam maiestatem, versetur cū illa tanquam amantiſſimo parente. Idē faciat cū manè è lecto surrexerit. Qd̄ si per publicas vias incedēdū, oculos cor-

porales modestè in terram demerere
teneat, spiritales verò animi in Deum
erigat. Quoties colloquia influetur
negotia tractabit eum hominibus
considerationis oculum defigat
de quibus loquitur, alterum verò
ijciat in Deum, & eius fauorem
ret. Si in morbum incidat grauius
consuetum orationum pensum
uere nequeat, ne angatur, se
loco crebrius cor suum ad Deum
uet, inuocando illum, & desiderat
illi exponendo, atque hoc vnico
re, sit contentus & quietus: sic
supplebit omnium meditationum
giorum, aliorumque operum bonorum
quæ requirunt integras corporales
res, defectum. Sic faciebat sanctus
Propheta cum diceret: *Nomen tuum
memoriale tuum in desiderio anime
mea desiderauit te in nocte: sed cor
meo in præcordijs meis de mane
ad te.*

Isai. 26.

CAPVT VIII.

*In hoc sancto exercitio voluntatis
iungendum esse cum consideratione
intellectum.*

IN hoc sacro, diuinoque exercitio
non solum intellectus occupandus

D
est in
verum
eam
tur.
in hoc
nent,
modi
ceri de
tura, si
cordis
lat ad p
nionem
terioris
uocat,
nam ma
illam a
mittere
eam in
luntatis
his spiri
sulum,
Hac
que arde
tiones, e
in celum
vt idem
admodum
niente
litum e
sic celex